

[Lasse Budtz]

synspunkter som motivering for deres initiativer, sådan skal det være.

Når det er sagt, vil jeg gerne på mit partis vegne uddybe noget af det, der nævnes i bemærkningerne.

Det er rigtigt, at socialdemokratiet betragter kernevåbenoprustningen både i Øst og i Vest som en af de alvorligste trusler mod menneskeheden. Det er rigtigt, at vi lægger vægt på, at alle forhandlingsmuligheder prøves. Det er rigtigt, at vi mener, at den del af Danmarks bidrag til infrastrukturprogrammet, der går til nye mellemdistanceraketter, bør stilles i bero indtil videre. Vi bør i øvrigt vente og se, hvilken holdning der til syvende og sidst indtages i de lande, der forventes at modtage raketterne.

Jeg ved godt, at jeg ikke hermed har sagt noget nyt, men vi mener, at det er vigtigt, at det fremhæves fra folketingets talerstol.

Vi er nået frem til denne holdning efter ganske langvarige overvejelser og efter mange forhandlinger med andre socialdemokratiske partier, der tilsammen repræsenterer langt den største politiske bevægelse i Europa. Vor holdning adskiller sig som bekendt meget lidt fra den holdning, der indtages af vort norske broderparti, men vore undersøgelser viser, at vi ligger meget tæt på opfattelserne i andre europæiske socialdemokratiske partier.

Det kan kun være rigtigt allerede på nuværende tidspunkt at oplyse, at vi vil være parate til at anbefale en forlængelse af forhandlingsfasen i Genève, hvis det viser sig, at man ikke i tide kan nå til en aftale om en nulløsning eller i det mindste et loft over antallet af europæiske mellemdistanceraketter på begge sider. Som bekendt har man sat 1. januar 1984 som den mere eller mindre officielle frist for indgåelsen af en aftale. Vi synes, at man trygt kan forlænge fristen, da man jo desværre nok ikke inden da har gennemført den fastfrysning af kernevåbnene, som vi er tilhængere af. En sådan fastfrysning skal efter planerne være global og altså også omfatte europæiske atomvåben. Hvis fastfrysningen gennemføres, vil den stoppe udviklingen og opstillingen af de sovjetiske mellemdistanceraketter på et tidspunkt, hvor Vesten alligevel ikke er i stand til at opstille sine raketter. Disse kan tidligst opstilles i begyndelsen af 1984 og endda kun stykvis.

En fastfrysning hindrer ikke på nogen måde en fortsættelse af forhandlingerne, og en fortsættelse er en forudsætning for fastfrysningen.

Socialdemokratiets holdning er ikke en afstandtagen fra den såkaldte dobbeltbeslutning i NATO, men det er nok et signal om, at stadig flere i dette land ikke i længden og end ikke indirekte kan være med til at fortsætte kernevåbenkapløbet.

Hvis nogen mener, at vi har ændret holdning, er det forkert. Hvis nogen mener, at der er tale om en skærpelse af den socialdemokratiske indsats, er det rigtigt. Dette skyldes den accelererede kernevåbenoprustning, og det er i hvert fald en klar fortsættelse af vor antiatomvåbenpolitik, der tog sin begyndelse i 1950erne med nej'et til atomvåben i Danmark, med vort ja til et forsøg på at oprette en nordisk atomvåbenfri zone i en større europæisk sammenhæng og vort ønske om at medvirke til selv de mindste forsøg på at begrænse antallet af atomvåben i Europa.

Selv synes vi ikke, det er nødvendigt at præcisere, at socialdemokratiets sikkerheds- og udenrigspolitik ikke er ændret. Vi kan fortsat ikke se noget alternativ til Danmarks medlemskab af NATO. Vi ønsker fortsat et samarbejde, også militært, med de øvrige 15 NATO-lande. Vi mener fortsat, at en nulløsning på mellemdistanceraketområdet er langt det mest ønskelige, og vi begriber fortsat ikke, hvorfor Sovjet i modstrid med sine egne offentlige udtalelser fortsætter opstillingen af SS-20 raketter til afløsning af andre raketter, der oven i købet bliver stående i stort antal. Det er netop på grund af dette fortsatte kapløb, at vi er tilhængere af en fastfrysning, og det er i virkeligheden også derfor, vi mener, at dette land, der ikke selv vil vide af disse raketter, ikke kan gå i spidsen og bevilge penge til raketter, der skal opstilles i helt andre lande.

Jeg kan derfor meddele, at vi mener, at Danmarks andel af infrastrukturprogrammet, for så vidt angår de nye mellemdistanceraketter, indtil videre bør stilles i bero. Om dette lige netop er den tekst, der bør stå i en folketingsbeslutning, eller om en folketingsbeslutning af denne art er nødvendig netop nu, er vi parate til at drøfte fordomsfrit i udvalget. At pengene ikke bør bevilges på nuværende tidspunkt, mener vi fortsat, og dette kan socialdemokratiet markere, hvis et akt-